

Medens det formentlig maa billiges, at der tilsigtes givet en udtømmende Opregning i Rpl. § 731 af disse Tilfælde, er den Form, der i Lovforslagets § 112, Punkt i, er valgt til Opnaaelse af Formaalet, neppe helt heldig. Det vilde formentlig være at foretrække, at der i Rpl. § 731 indføres selve Indholdet af de Regler i § 687 d, sidste Stykke, og § 925, 2det og 3die Stykke, hvortil Punkt i henviser.

21) *ad Lovforslagets § 130 (vedrørende Rpl. § 820).*

Billiges af Justitsministeriet.

Forslaget er motiveret af Ønsket om at bringe Anklageprincippet til kraftigere Gennemførelse, se Lovforslag 1925—26, Bemærkningerne til §§ 115 med flere. Dette Formaal synes imidlertid ikke at kunne begrunde, at § 820, 2det Stykke, 2det Punktum, der indeholder en rent praktisk Bestemmelse, udgaar af Retsplejeloven. Bestemmelsen bør dog vistnok retteligt overføres til Rpl. § 686, saaledes at der som nyt sidste Punktum i Paragraffen tilføjes: „Denne kan forandre enkelte Retsbehandlinger foretagne af Undersøgelsesdommeren i Retskredsen“.

22) *ad Lovforslagets § 131 (vedrørende Rpl. § 824).*

Billiges ikke af Justitsministeriet.

Retsplejeudvalget maa bestemt fastholde sit tidligere i Skrivelse til Justitsministeriet af 21. Maj 1927 fremsatte Forslag om, at Afhøring i Retten saavel af Sigtede som af Vidner og Syns- og Skøns mænd normalt sker ved Parterne.

Ikke alene er dette den med en Anklageproces bedst stemmende Ordning, men den er ogsaa i Konsekvens med Udvalgets af Ministeriet tiltraadte Forslag ad Rpl. § 780. Naar det nemlig ved sidstnævnte Ændring i Almindelighed forbydes Politiet at afhøre Sigtede udenfor Retten, for saa vidt han er fængslet, bør Politiets Beføjelser i Retsmødet udvides som anført, idet det jo ikke er Meningen principielt at afskære Politiet fra at udsørge den Sigtede, men kun kræve retslige Garantier for, at en saadan Udsørger ikke gaar ud over; hvad Anklageprocessens Principper hjemler.

De stillede Forslag i Forening betegner efter Retsplejeudvalgets Formening en videre Udvikling af disse Principper.

Retsplejeudvalget foreslaar derfor, at Rpl. § 824, 1ste Stykke, affattes saaledes:

„Afhørelse af Sigtede saavel som af Vidner og Syns- og Skøns mænd sker ved Parterne, medmindre Dommeren under Hensyn til særlige Omstændigheder i det enkelte Tilfælde bestemmer andet; dog kan Sigtede altid forlange, at Afhøringen af Vidner og Syns- og Skøns mænd for hans Vedkommende sker ved Dommeren. Sker Afhørelse ved Dommeren, kan Parterne begære yderligere Spørgsmaal stillet. Dommeren kan overlade til den paagældende selv at stille disse.“

23) *ad Lovforslagets § 142 (vedrørende Rpl. § 936, 2det Stykke).*

Billiges ikke af Justitsministeriet.

Retsplejeudvalget har med 9 Stemmer mod 6 vedtaget at fraraade det heromhandlede Forslag. Efter Flertallets Mening har man ved dette Forslag overset, at den Regel, som indeholdes i Rpl. § 936, 2det Stykke, er igennem lang Tid (jfr. Lov 11. Februar 1863 § 17 og Lov 4. Februar 1871 § 14) eksisterende materiel Regel, som giver Dommeren en for Borgerne overmaade vigtig Adgang til selvstændig, i visse af Lovens bestemte Tilfælde, at lade en Lovovertrædelse afgøre ved en passende Straf, der — hvad der er af største Betydning — kan gaa under Lovens Minimum. Der er altsaa i Virkeligheden ikke Tale om Anvendelse af en processuel Regel, endsige om en forligsmæssig Afgørelse; jfr. herved Motiverne til Proceskommissionens Betænkning af 1875 Side 145 (ad § 368), hvor Bestemmelsens Tanke og Oprindelse ganske klart er angivet. Flertallet maa derfor fraraade at gøre dette alvorlige Indgreb i den hævdvundne materielle Ret.

Flertallet skal endnu henlede Opmærksomheden paa, at Gennemførelsen af den foreslaede Regel, hvorefter det vilde staa i Politimyndighedens Magt at umuliggøre enhver Bødevedtagelse ved at kræve Dom, vilde kunne